

Katarzyna Rybaniec

Матильда

і велика сутичка

Переклад Поліни Васильчук

ZIELONE KRZESEŁKO

Усміхнене Сонечко комфортно влаштувалося серед Пастельних Хмаринок, щоб звільнити місце на небі для Місячного Серпика. Матильда, одягнена в свою улюблену піжаму, вирушила в подорож до зачарованої Країни Сну, щоб відвідати своїх казкових друзів і пережити з ними ще одну пригоду.

Дівчинка безтурботно прогулювалась серед кольорових квітів в Казковому Лісі. Раптом вона відчула на своїй шкірі легенький вітерець, а до її вух дійшов гомін Чарівних Дерев:

— **Країна Сну у небезпеці!**

Матильду занепокоїв цей таємничий шепіт. Вона завагалася і сльози страху почали наповнювати її очі.

Одразу після цього, прямо біля свого вуха дівчинка почула шелест малесеньких крил. Вони належали до Феї Шепоту, яка завжди була з Матильдою, коли дівчинка потребувала допомоги чи хорошої поради.

— О, Феє, як приємно тебе бачити, — зітхнула з полегшенням дівчина, — мені здалося, що Чарівні Дерева шепотіли про небезпеку, що нависає над Країною Снів.

— Матильдо, на жаль, це правда, — сумно зітхнула Фея. — Пам'ятаєш, як я тебе попереджала, щоб ти не наближалася до Поселення Ненажерливих Ведмедиків?

— Так, — відповіла дівчинка. — Ти говорила мені, що коли ведмедики голодні, вони переповнені гнівом.

— Ватажок їхньої зграї, Ведмедик Перший Голодний, вигадав підступний план за допомогою якого він зможе керувати всією Країною Сну і зробить з усіх її мешканців своїх підданих, які будуть віддавати Ненажерливим Ведмедикам найсмачнішу їжу.

— Як це? — здивувалася Матильда. — Але ж Країною Сну від давнього часу керує Його Величність Лев, який дуже піклується про всіх мешканців.

— Це правда. Його Величність Лев давно уклав угоду з Ведмедиком Першим Голодним, яка полягала на тому, що Ненажерливі Ведмедики не будуть становити загрозу для Країни Сну. Вони навіть встановили правила взаємної співпраці і пообіцяли один одному ніколи їх не порушувати.

— Чому ж тоді Ведмедик Перший Голодний вирішив зламати обіцянку? — здивувалася Матильда.

— На превеликий жаль, Ненажерливі Ведмедики хотіли мати всю їжу тільки для себе.

— Це дуже підло з їхнього боку, — твердо сказала Матильда. — Це ж так добре ділитися один з одним!

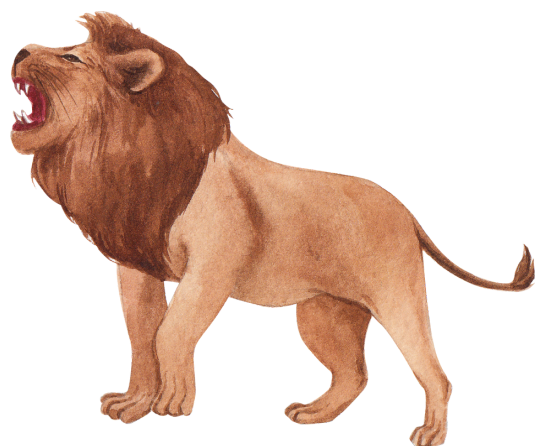
— Ведмедики дуже великі та сильні, інші мешканці бояться їх. А вони, на жаль, дуже хочуть використати свої сили в недобрий спосіб, — пояснила засмучена Фея Шепоту.

— Чи це означає те, що відтепер вся Країна Сну буде передана Ведмедику Першому Голодному, який забере у мешканців всю найсмачніша їжа? — злякалася дівчинка.

Розмову між Матильдою і Феєю різко перервав гучний рев. Перед собою вони побачили грандіозну постать Його Величності Льва в оточенні команди Хоробрих Львів.

— Ми ніколи не дозволимо йому цього зробити!

Ми будемо захищати нашу землю,
як і повинні робити Льви!

Прохолодний вітер поніс слова Його Величності Льва до найвіддаленіших куточків Казкового Лісу. Навколо його команди раптом зібралися всі мешканці Країни Сну, готові приєднатися до них і захистити свій дім від нападу Ненажерливих Ведмедиків і їхнього жадібного лідера, Ведмедика Першого Голодного. Матильда побачила перед собою всю чудову родину Крилатих Єдинорогів, Затишних Овечок і Мелодійних Цвіркунів, які грали на своїх скрипках радісний гімн Країни Сну.

Вдалині дівчинка також помітила стадо слонів з Кристального озера, які йшли до інших мешканців під керівництвом Слона Сильнотруба.

З'явився і Метелик Трепотун, він ніс на своїх барвистих крилах тюльпанові бутони, наповнені зіллям сили, які повинні надати мешканцям енергії для боротьби.

Від поселення Гномів, також поспішав зі своєю родиною Гномик Римус з його Таємничою Книгою Ліків і запасом лікарських трав зі свого саду, на випадок якщо хтось із мешканців буде поранений у бою. Жителі Країни Сну одягли захисні жилети з кори Чарівних Дерев і шоломи з шкаралупи горіхів, які вирости різні за велетиною, щоб кожен міг знайти відповідний розмір для своєї голови.

Потім почувся гомін Чарівних дерев: «Ведмедики йдуть, ми не здамося!». Матильда відчула, як її охоплює страх.

— Феє Шепоту, вони їдуть! — знервовано прошепотіла вона. — Вони йдуть, що тепер?

— Тепер, Матильдо, нас чекає велика сутичка, — зітхнула Фея.

— Виконуй наказ Його Величності Льва і не втрачай надії на нашу велику перемогу над натовпом Ненажерливих Ведмедиків.

Його Величність Лев вирішив вибрати з-поміж мешканців найсильніших і найсміливіших тваринок, щоб вони змагались проти громади Ведмедика Першого Голодного. Він наказав їм зібрати якомога більше каштанів, горіхів і жолудів, які будуть слугувати їм за зброю. Іншим мешканцям він наказав вчасно знайти сховище, де вони зможуть безпечно перечекати велику сутичку. Матильда і Фея Шепоту отримали завдання організувати допомогу найменшим і найбільш незахищеним тваринкам. Вони мали забезпечити їх їжею, теплими вовняними ковдрами від Затишних Овечок і всіма іншими речами, які будуть необхідні для безпечного проведення часу в сховищі під час боротьби. До великого збору потрібних речей також долучилися мешканці багатьох сусідніх земель, які відвідували у своїх снах інші діти. Ці жителі запропонували не лише поділитися своїми запасами, але також своєчасно надати притулок всім, хто цього потребує, на час поки в Країні Сну відбувається велика сутичка з Ненажерливими Ведмедиками. Весь казковий світ дитячих снів об'єднався, щоб допомогти героїчним захисникам Країни Сну, яку відвідувала Матильда. Звідусіль надходили втішні слова й мелодії, запаси продовольств та жолуді для оборони.

Ніхто не залишився байдужим до великої сутечки, що відбувалася там. Під ритм радісного гімну Країни Сну і бойових вигуків «Тікайте Ведмедики, ми не здамося!», хоробре військо на чолі з Його Величністю Львом героїчно обороняло свою землю перед Ненажерливими Ведмедиками та їхнім жадібним вождем, Ведмедиком Першим Голодним. Ніхто, ані Фея Шепоту, ні мудрий Гномик Римус не знали відповіді на запитання, як довго триватиме велика сутичка і чим вона закінчиться.

Крізь відчинене вікно в спальню Матильди тихо влетів прохолодний вітерець і кілька несміливих променів Усміхненого Сонечка потрапили до кімнати, а дівчинка почула заспокійливий голос своєї мами:

— Матильдо, настав новий день і ти повинна вже прокидатися. Ой, як добре було повернутися до свого теплого безпечного ліжечка. Як добре було мати біля себе кохану маму і впевненість, що нічого поганого не станеться.

Матильда відчувала в собі величезну вдячність за те, що велика сутичка з Ненажерливими Ведмедиками виявилася тільки поганим сном.

На жаль, потім Матильда дізналася від мами про війну, що почалася в сусідній країні — Україні. Пригода в Країні Сну допомогла дівчинці зрозуміти, що її жителі зазнали нападу російської армії і ведуть героїчну боротьбу за захист своєї Батьківщини та її мешканців.

Новина, що майже весь світ об'єднався, щоб допомогти та підтримати Україну, наповнила Матильду надією.

— Це не сон, — зітхнула з сумом Матильда. — Але я вірю, що все закінчиться добре! Я вірю, що герої здобудуть перемогу і, що цього разу також переможе добро!

Сьогодні, мої любі, я віддаю вам цю історію без закінчення. Цей кінець досі пишеться, і про нього не знає ані Фея Шепоту, ні Гномик Римус. Але я вам обіцяю, що скоро ви дізнаєтеся, чи героїчним жителям Країни Сну вдалося відбити напад Ведмедика Першого Голодного і його армії. Я вірю всім серцем, що цей сон закінчиться добре. Слава Україні!

Автор Катажина Рибанець
Переклад Поліни Васильчук

ZIELONE KRZESEŁKO

